

Dit is een reeks artikelen waarin Evert Jan Poorterman ons meeneemt op een fascinerende ontdekkingsreis.

Over de komst van een ster en vooral zijn bewoners die al sinds 445.000 jaren álles, maar dan ook écht alles op onze planeet bepalen.

De Mythologie van de Babyloniërs

Sinds ik me verdiept heb in de materie van het boek; 'De Twaalfde Planeet' van de Amerikaan Zecharia Sitchin, ben ik mee gesleurd door de beweringen in dat boek en kreeg alles wat ik wist en meende te weten duidelijke contouren. De geschiedenis werd voor mij zichtbaar en ik zag de lijnen lopen van het verleden naar het heden. Wat ik al gelezen had over oude culturen en beschavingen, over historische bewegingen op de planeet, kreeg nu duidelijke ankerpunten. Veel werd mij duidelijk en inzichtelijk. Het gevaar is dat je dan, ik dus, niet meer zo open staat voor zijdelingse beweringen, andere mogelijkheden of zelfs nieuwe inzichten. Dat is ook de leeftijd; zoals Elvis-fans hun muziek, vetkuif en kleding koesteren, zoals oude punkers hun stekels koesteren...

zo lijkt ik dat ook te hebben... en dat merk ik ook bij belvriend Hylke Welling in Amersfoort. Die is ook blijven hangen in zijn eigen onderzoek en tijd. Belangstelling voor vernieuwingen stopte. Nou kan dat ook want hij was klaar. Zijn zoektocht zat der op en hij heeft mij veel laten zien en dat kon ik weer gebruiken om mijn decor op te zetten. Dat decor is mijn achtergrond geworden en ik zit der midden in. Het is mijn onderzoeksterrein en mijn wereld. En die is, net als voor Hylke, helemaal goed. Ik had al gelezen over buitenaardsen, de onderzoeken er naar, gelezen over UFO's en zo en was redelijk nieuwsgierig en breed geïnteresseerd en zodoende beschikte ik over de juiste ingrediënten voor de soep, voor mijn soep; de oertaalsoep. Ik moest dat gaan ontdekken.

De juiste man op de juiste plek

Geen ander had het kunnen zien, geen ander was op dat moment klaar voor die ontdekking. Lang heb ik het kunnen zien als een gewone ontdekking zoals anderen dat ook wel overkomt, maar het is groter. Niet voor niets ben ik jaren lang afgeluisterd en te oordelen naar de werking

van mijn telefoon kan dat nog wel zo zijn. Ik heb in elk geval 'demonen' op de lijn; het volkomen opgeladen telefoonapparaat kan in één seconde volkomen leeg zijn als ik iemand bel of gebeld wordt. Technenuten zoeken dan naar oorzaken terwijl ik weet (van binnen) dat een nieuw toestel hetzelfde euvel (evil) zou hebben. Ik sta onder controle heb ik het gevoel... van goede Anunnaki; 'someone is watching me' zal ik maar zeggen. Tweemaal heeft een vliegtoestel (UFO) duidelijk contact...

gemaakt met mij en mogelijk zijn er ook momenten van contact geweest die ik niet (meer) weet of die anders verlopen zijn. In enkele gevallen werd ik duidelijk beschermd. Voor mijn gevoel sta ik onder controle van Toth, zoon van Ptah en dus ook zoon van Enki en Ea, Wodin of Odin. Tja hoe weet je dat, dat komt een keer binnen en dan vraag je eens om je heen en laat het uitpendelen en soms zijn de aanwijzingen zo duidelijk dat je meteen een stemmetje van binnen hoort. En dan weet je... en zo weet ik het ook. Ik was donderdag jongstleden op de presentatie van Janet Ossebaards film en dan kijk je, dan weet je en dan voel je dat ook die materie allemaal valt binnen jouw onderzoeksgebied en dat het door je eigen bril gezien toch weer helemaal past in jouw verhaal.

In vrije val naar beneden...

Janet had informatie terzijde gelegd. Jaren terug al zoals ik dat ik dat ook deed en nog steeds doe... en zij kwam dingen tegen op internet en dat triggerde haar en zo besloot ze een presentatie te maken van een reeds steeds bekender wordend fenomeen; Qanon in één adem te noemen met Anonymus en andere bewegingen die zich vaker en sterker profileren. Er is wat gaan de op deze planeet; De Galactische Federatie en hun militante tak zouden nog wel eens meer en vaker infiltreren in onze maatschappij. Er komt een tijdruimtekrusing aan en dat kruispunt in tijd en ruimte komt steeds dichterbij... en wij worden er langzaam in gezogen. Zoals mijn opa als kleine jongen de eerste auto's zag rijden en de eerste vliegtuigen zag overkomen...

zo zagen mijn ouders de Tweede Wereldoorlog hun leven binnenwalsen, hun leven verbeteren in de jaren '50 en '60 en kwam de koelkast, de brommer en de vakantie in ons leven. De rest bleef en was zoals het altijd was. En ik, ik groeide op in zekere luxe. Alles was zoals het was, reed op mijn 16e brommer, had lang haar, rookte, draaide platen, ging met vrienden op stap, reed auto en bleek toch iets anders te zijn dan gemiddeld. Een vrije geest zich langzaam loswikkend uit de knellende structuur van toen en van nu. Ik ben niet veranderd; alles om me heen veranderd steeds weer. Ik ben wel sterker geworden in denken en spreken, maar dat was eigenlijk altijd wel zo... op mijn eigen terrein dan. Waarom zo'n introductie... euh nou omdat ik geen begin kon maken...